

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 10. marca 2011*

V zadevi C-51/10 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 1. februarja 2010,

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. s sedežem v Čenstohovi (Poljska), ki jo zastopa A. von Mühlendahl, odvetnik,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Folliard-Monguiral, zastopnik,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, J.-J. Kasel, M. Ilešič (poročevalec), M. Safjan, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. novembra 2010,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (v nadaljevanju: Technopol) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) z dne 19. novembra 2009 v zadevi Agencja Wydawnicza Technopol proti UUNT (1000) (T-298/06, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo tožbo za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 7. avgusta 2006 (zadeva

R 447/2006-4, v nadaljevanju: sporna odločba) glede zahteve za registracijo znaka „1000“ kot znamke Skupnosti.

Pravni okvir

- 2 Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1) v členu 4 z naslovom „Znaki, ki lahko sestavljajo znamko Skupnosti“ določa:

„Znamka Skupnosti je lahko sestavljena iz kakršnihkoli znakov, ki jih je mogoče grafično predstaviti, kot so besede, vključno z osebnimi imeni, slike, črke, števila, oblika blaga ali njegove embalaže, če se s pomočjo teh znakov blago in storitve nekega podjetja lahko razlikujejo od blaga in storitev drugih podjetij.“

- 3 Ta uredba v členu 7 z naslovom „Absolutni razlogi za zavrnitev“ določa:

„1. Kot znamka se ne registrirajo:

[...]

(b) znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka;

- (c) znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve,

[...]

3. Odstavek 1(b), (c) in (d) se ne uporablja, če je znamka z uporabo pridobila razlikovalni učinek za blago ali storitve, za katere se zahteva registracija.“

- 4 Uredba št. 40/94 v členu 12 z naslovom „Omejitev pravic iz znamke Skupnosti“ določa, da:

„Znamka Skupnosti imetniku ne daje pravice, da tretji osebi v gospodarskem prometu prepove uporabo:

[...]

- (b) označb vrste, kakovosti, količine, namena, vrednosti, geografskega izvora, časa proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali drugih značilnosti blaga ali storitve;

[...]

ob pogoju, da jih uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih in trgovinskih zadevah.“

- 5 Ta uredba v členu 74 z naslovom „Preučevanje dejstev s strani Urada po uradni dolžnosti“ določa, da:

„1. V postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. Urad lahko spregleda dejstva na katere se stranke niso sklicevale ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

- 6 Uredba št. 40/94 je bila razveljavljena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1), ki je začela veljati 13. aprila 2009. Za ta spor pa glede na časovni okvir dejanskega stanja še naprej velja Uredba št. 40/94.

Dejansko stanje in sporna odločba

- 7 Družba Technopol je 4. aprila 2005 pri UUNT vložila zahtevo, s katero je želela kot znamko Skupnosti registrirati ta znak:

- 8 Proizvodi, za katere se je zahtevala registracija, spadajo v razred 16 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen in ustrezajo opisu „brošure; revije, vključno z revijami s križankami in igrami; dnevni tisk“.

- 9 Preizkuševalec je 31. januarja 2006 na podlagi člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94 to zahtevo zavrnil z obrazložitvijo, da znak „1000“ nima razlikovalnega učinka in je opisna označba vsebine ali drugih lastnosti zadevnih proizvodov.

- 10 Družba Technopol je 31. marca 2006 zoper odločbo preizkuševalca vložila pritožbo. Četrty odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 7. avgusta 2006 potrdil analizo preizkuševalca.

- 11 Navedeni odbor je menil, da lahko znak „1000“ označuje vsebino publikacij družbe Technopol in da ta znak nikakor nima razlikovalnega učinka, saj bi ga potrošnik znal kot hvalo navedenih publikacij, in ne kot označbo izvora.

- 12 V točkah 18 in 19 sporne odločbe je navedeni odbor za pritožbe zlasti ugotovil:

„18 [...] Revije pogosto objavljajo rubrike z različnimi podatki [...]. V takih primerih imajo prednost okrogla števila zaradi svoje izrazne vrednosti.

19 Poleg tega [proizvodi], na katere se nanaša zahteva, vključujejo [...] publikacije z različnimi zbirkami [...]. Publikacije teh vrst običajno vsebujejo okrogla števila glede informacij [...]. [Znak ,1000‘] je mogoče brez dvoma tudi uporabiti opisno, zlasti v ,revijah s križankami in igrami‘, za katere je bilo zahtevano varstvo. Upoštevna javnost bo [znak ,1000‘], ki je na zadevni publikaciji, zaznala kot označbo, da vsebuje točno 1000 ugank ali iger. Kot so pokazale raziskave po internetu, na trgu že obstajajo številni proizvodi te vrste [...].“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 13 Družba Technopol je 18. oktobra 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razveljavitev sporne odločbe.
- 14 Družba Technopol je v utemeljitev tožbe navajala dva tožbena razloga, od katerih se je prvi nanašal na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, drugi pa na kršitev člena 7(1)(b) te uredbe.
- 15 Družba Technopol je v okviru prvega tožbenega razloga trdila, da znak „1000“ brez dodatne besede ni opisen. Potrošnik ne more vzpostaviti nikakršne neposredne in konkretne zveze med navedenim znakom in lastnostmi navedenih proizvodov.

- 16 Splošno sodišče je to trditev zavrnilo in tako tudi prvi tožbeni razlog. Bistvena obrazložitev, ki je vodila do te odločitve, je ta:

„21 [...] [Z]naki in označbe iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 so tisti, ki lahko v običajni rabi z vidika zadevne javnosti označujejo proizvod ali storitev, za katero se zahteva registracija, bodisi neposredno bodisi z navedbo njihovih bistvenih lastnosti [...].

22 V skladu z ustaljeno sodno prakso je znak opisen, če ima dovolj neposredno in konkretno zvezo z zadevnimi proizvodi ali storitvami, in sicer tako, da zadevni javnosti omogoča, da takoj in brez nadaljnjega premišljevanja zazna opis zadevnih proizvodov ali storitev ali eno od njihovih bistvenih lastnosti [...].

23 Presoja opisnosti znaka se tako lahko opravi samo glede tega, kako ga razume zadevna javnost, in glede zadevnih proizvodov ali storitev [...].

24 V obravnavanem primeru so zadevni proizvodi brošure, revije, vključno z revijami s križankami in igrami, ter dnevni tisk in so namenjeni širši javnosti, česar pa stranki ne izpodbijata. [...]

25 Ugotoviti je torej treba, ali bo povprečen potrošnik, ki je običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, v [znaku ‚1000‘] brez kakršnegakoli dodatnega elementa zaznal opis lastnosti proizvodov, na katere se nanašajo zahteve za registracijo.

26 V zvezi s tem je treba navesti, da z vidika zadevne javnosti, kot je razvidno iz točk 18 in 19 [sporne] odločbe, obstaja dovolj neposredna in konkretna zveza med znakom ‚1000‘ in določenimi lastnostmi zadevnih proizvodov. Znak ‚1000‘ namreč nakazuje količino in ga bo zadevna javnost takoj in brez razmisleka zaznala kot opis lastnosti spornih proizvodov, zlasti kot število strani in posameznih del, količino informacij in število zbranih iger ali hierarhično razvrstitev vsebovanih delov. Dejstvo, da je prijavljena znamka sestavljena le iz števil, ne izpodbije tega sklepa, saj [...] lahko zadevna javnost glede na to, da je asociacija med številom in navedenimi lastnostmi spornih proizvodov takojšna, zlahka določi manjkajoči element.

27 Kot je odbor za pritožbe ugotovil v točkah 18 in 19 [sporne] odločbe, so zlasti v brošurah in revijah pogosto objavljene rubrike in zbirke, katerih vsebina je prednostno označena z okroglimi števili, in se pri tem med drugim skliceval na primer ‚1000 vprašanj in odgovorov‘. Ta dejstva z vidika povprečnega potrošnika krepijo opisno zvezo, ki obstaja med spornimi proizvodi in [znakom ‚1000‘].

[...]

30 Ker je bila v zvezi s proizvodi, na katere se nanaša zahteva za registracijo, ugotovljena opisnost [znaka ‚1000‘], je treba preveriti, ali je prijavljena znamka sestavljena izključno iz opisnih znakov in ali ne vsebuje drugih elementov, s katerimi bi bilo mogoče zanikati ugotovitev glede njene opisnosti. [...] V obravnavanem primeru besednega znaka ‚1000‘ ne spremlja nikakršen element, ki bi ga razlikoval od običajnega označevanja količine in ki bi mu odvzel opisnost.

- 31 Iz vsega navedenega je razvidno, da besedni znak ‚1000‘ označuje lastnosti zadevnih proizvodov, zlasti število strani in posameznih del, količino informacij in število zbranih iger ali njihovo hierarhično razvrstitev, te lastnosti pa bi ciljna javnost pri svoji izbiri upoštevala [...].
- 32 Tega sklepa ni mogoče ovreči z drugimi trditvami tožeče stranke [...]. Prvič, trditev, da registracija znaka ‚1000‘ tretjim osebam ne odvzema pravice, da bi to število uporabili za označevanje količine, če ta uporaba ne pomeni kršitve pravice iz znamke, je treba zavrnilo kot brezpredmetno. S to trditvijo se tožeča stranka sklicuje na vsebino člena 12(b) Uredbe št. 40/94 [...], ki se nanaša na omejitve izključne pravice, ki izhaja iz registracije znamke. V skladu s sodno prakso Splošnega sodišča se namreč v postopku registracije ni mogoče sklicevati na člen 12 Uredbe št. 40/94 [...]. Pri uporabi tega člena se predpostavlja obstoj znaka, ki je bil registriran kot znamka, bodisi ker je v skladu s členom 7(3) Uredbe št. 40/94 z uporabo pridobil razlikovalni učinek bodisi ker hkrati obstajajo opisni in nepisni elementi, kar pa v obravnavanem primeru ne drži [...]. Člena 12 Uredbe št. 40/94 zato ni mogoče šteti za omilitev meril pri preizkusu absolutnih razlogov za zavrnitev registracije.
- 33 Drugič, glede trditve tožeče stranke, da ni nobene potrebe, da bi se [znak ‚1000‘] hranil zato, da bi bil na voljo tretjim osebam, saj naj bi glede števila, ki je sestavljeno iz štirih števil, obstajalo 10.000 mogočih kombinacij, je treba poudariti, [...] da zavrnitev registracije sporne znamke temelji na opisnosti znaka. Ta opisnost [znaku ‚1000‘] preprečuje, da bi izpolnjeval funkcijo označbe tržnega izvora proizvodov, na katere se nanaša zahteva za registracijo. Obstoj drugih mogočih kombinacij števil zato pri registraciji ni upošteven. Dejstvo, da je UUNT kot

znamke registriral znaka IX in ID, ki dajeta konkurentom na razpolago manj mogočih kombinacij s števkami in črkami, ni upoštevno. Zakonitost odločb odbora za pritožbe je treba presojati samo na podlagi Uredbe št. 40/94, ne pa na podlagi prakse odločanja UUNT [...].“

- 17 Ker je Splošno sodišče v obravnavanem primeru potrdilo upoštevnost razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ni preizkusilo drugega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Predlogi strank

- 18 Družba Technopol Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in
 - UUNT naloži plačilo stroškov.

19 UUNT Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in

- družbi Technopol naloži plačilo stroškov.

Pritožba

20 Družba Technopol navaja dva pritožbena razloga. Prvi se nanaša na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ker naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo vseh upoštevnihi meril za uporabo tega člena. Z drugim pa pritožnica očita Splošnemu sodišču, da ni upoštevalo predhodne prakse UUNT.

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94

Trditve strank

21 Pritožnica v utemeljitev prvega pritožbenega razloga med drugim trdi, da je iz sodne prakse, natančneje iz točke 37 sodbe Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT (C-383/99 P, Recueil, str. I-6251), razvidno, da pri uporabi razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 ne velja samo merilo glede

„običajne rabe“, ki ga Splošno sodišče navaja v točki 21 izpodbijane sodbe, ampak tudi pogoj, da obstaja identičnost spornega znaka z običajnimi sredstvi označevanja zadevnih proizvodov ali storitev oziroma njihovih lastnosti. Splošno sodišče naj bi napačno razširilo področje uporabe tega razloga za zavrnitev, ker ni upoštevalo tega pogoja.

- 22 V izpodbijani sodbi naj tudi ne bi bilo ugotovitev, ki bi kazale na to, da uporaba znaka „1000“ pomeni „običajno rabo“ za označevanje proizvodov, za katere se je zahtevala registracija. Primeri, na katere se Splošno sodišče sklicuje v točkah 26 in 27 izpodbijane sodbe, naj bi se nanašali na uporabo števil v povezavi z drugimi izrazi. Izpodbijana sodba naj bi tako temeljila na napačni premisi, s katero se predvideva, da se vsak znak, sestavljen iz števil, uporablja nujno z opisnimi ali splošnimi označbami. Splošno sodišče naj bi zato presojo oprlo na domneve.
- 23 Splošno sodišče naj tudi ne bi upoštevalo odnosa, ki naj bi obstajal med členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 in členom 12(b) te uredbe. V točki 32 izpodbijane sodbe naj bi nepravilno omejilo področje uporabe zadnjenavedenega člena na primere, v katerih je bil znak „[...]“ registriran kot znamka, bodisi ker je v skladu s členom 7(3) Uredbe št. 40/94 z uporabo pridobil razlikovalni učinek bodisi ker hkrati obstajajo opisni in neopisni elementi“.
- 24 Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi pravno zadostno obravnavalo trditve, da odbor za pritožbe ni upošteval tega, da ne obstaja potreba po razpoložljivosti znaka „1000“. Splošno sodišče naj namreč v točki 33 izpodbijane sodbe, ko je odgovorilo na to trditev, ne bi analiziralo vprašanja splošnega interesa, ki stoji za členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

- 25 UUNT najprej trdi, da uporaba člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 ne pomeni nujno, da je sporni znak „običajno sredstvo“ označevanja lastnosti zadevnih proizvodov ali storitev. Zadostovalo naj bi, da je mogoče navedeni znak uporabiti za označevanje lastnosti.
- 26 UUNT meni, da se ob znaku „1000“ takoj pomisli na vsebino zadevne publikacije in da ta znak napotuje na število strani ali količino informacij. Poleg tega Sodišče dejanske presoje, ki jo je opravilo Splošno sodišče in v skladu s katero bi javnost pričakovala, da znak „1000“ označuje obseg vsebine navedene publikacije, ne more preizkusiti.
- 27 Nato UUNT glede odnosa, ki naj bi obstajal med členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 in členom 12(b) te uredbe, opozarja, da se zadnjenavedeni člen nanaša na omejitve učinkov registrirane znamke, in ne na to, ali je mogoče znak registrirati kot znamko Skupnosti. Zato naj medsebojnega vplivanja med tema členoma, na katero se sklicuje pritožnica, preprosto ne bi bilo.
- 28 Nazadnje UUNT trdi, da je Splošno sodišče ustrezno upoštevalo splošni interes. Pravilno naj bi bilo razsojeno, da ni pomembno, da imajo konkurenti za označevanje svojih proizvodov še vedno na razpolago številne druge znake, sestavljene iz števil. UUNT v zvezi s tem opozarja, da je treba preizkus absolutnega razloga za zavrnitev omejiti na sporni znak in njegov pomen glede na zadevne proizvode ali storitve.

Presoja Sodišča

- 29 Za uvod je treba navesti, da okoliščina, da je znak sestavljen izključno iz števil, kot taka ne preprečuje, da bi se ta znak registriral kot znamka.
- 30 To je glede znamke Skupnosti razvidno iz člena 4 Uredbe št. 40/94, ki izrecno določa, da številke spadajo med znake, ki lahko sestavljajo znamko.
- 31 Poleg tega dejstvo, da je znak, kakršen je obravnavani, sestavljen iz števil, ki niso grafično spremenjene in jih torej prijavitelj ni ustvarjalno ali umetniško oblikoval, ravno tako ne nasprotuje temu, da bi bilo mogoče ta znak registrirati kot znamko (glej po analogiji glede znakov, ki jih sestavlja črka, sodbo z dne 9. septembra 2010 v zadevi UUNT proti BORCO-Marken-Import Matthiesen, C-265/09 P, ZOdl., str. I-8265, točka 38).
- 32 Vendar za registracijo znaka kot znamke, kot je razvidno tudi iz člena 4 Uredbe št. 40/94, velja pogoj, da se s pomočjo tega znaka blago ali storitve nekega podjetja lahko razlikujejo od blaga ali storitev drugih podjetij.
- 33 Znak, ki je opisan v smislu iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 glede proizvodov ali storitev, za katere se zahteva njegova registracija kot znamke, je brez slehernega razlikovalnega učinka glede teh proizvodov ali storitev, razen če je treba uporabiti odstavek 3 tega člena (glej po analogiji glede člena 3 Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) (UL 1989, L 40, str. 1) sodbo z dne 12. februarja 2004 v zadevi

Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, str. I-1699, točka 19; glede člena 7 Uredbe št. 40/94 sodbo z dne 23. oktobra 2003 v zadevi UUNT proti Wrigley, C-191/01 P, Recueil, str. I-12447, točka 30, in sklep z dne 5. februarja 2004 v zadevi Streamserve proti UUNT, C-150/02 P, Recueil, str. I-1461, točka 24).

- 34 Ker je Splošno sodišče presodilo, da je znak „1000“ opisen za proizvode, na katere se nanaša zahteva za registracijo, ki jo je vložila družba Technopol, je treba preveriti, ali ta presoja, kot trdi pritožnica, izhaja iz preširoke, in zato napačne razlage navedenega člena 7(1)(c).
- 35 V zvezi s tem je treba, prvič, preizkusiti trditve pritožnice, da je mogoče na podlagi te določbe zavrniti le znake, ki so „običajna sredstva“ označevanja proizvodov ali storitev, za katere se zahteva registracija.
- 36 Pri preizkusu te trditve je treba ustrezno upoštevati cilj, ki mu sledi člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. Vsakega od razlogov za zavrnitev registracije, ki so navedeni v členu 7(1) Uredbe št. 40/94, je namreč treba razlagati glede na splošni interes, ki stoji za posameznim razlogom (glej med drugim sodbi z dne 29. aprila 2004 v združenih zadevah Henkel proti UUNT, C-456/01 P in C-457/01 P, Recueil, str. I-5089, točka 45, in z dne 14. septembra 2010 v zadevi Lego Juris proti UUNT, C-48/09 P, ZOdl., str. I-8403, točka 43).
- 37 Splošni interes, ki stoji za členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, je zagotovitev, da lahko znake, ki opisujejo eno ali več lastnosti proizvodov ali storitev in za katere je bila zahtevana registracija kot znamke, vsi gospodarski subjekti, ki ponujajo take proizvode

ali storitve, uporabljajo svobodno (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo UUNT proti Wrigley, točka 31 in navedena sodna praksa).

- 38 Da bi se zagotovila popolna uresničitev tega cilja svobodne uporabe, je Sodišče pojasnilo, da za zavrnitev registracije s strani UUNT na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 ni nujno, da se sporni znak pri zahtevi za registracijo dejansko uporablja za opis. Zadostuje, da se navedeni znak lahko uporablja v ta namen (zgoraj navedeni sodbi UUNT proti Wrigley, točka 32, in Campina Melkunie, točka 38, ter sklep z dne 5. februarja 2010 v zadevi Mergel in drugi proti UUNT, C-80/09 P, točka 37).
- 39 Podobno je Sodišče pojasnilo, da uporaba tega razloga za zavrnitev ni odvisna od obstoja konkretne, dejanske ali resne zahteve po razpoložljivosti in torej ni upoštevno, da je znano število konkurentov, ki bi lahko imeli interes uporabiti sporni znak (sodbi z dne 4. maja 1999 v združenih zadevah Windsurfing Chiemsee, C-108/97 in C-109/97, Recueil, str. I-2779, točka 35, in z dne 12. februarja 2004 v zadevi Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, str. I-1619, točka 58). Poleg tega ni pomembno, da obstajajo drugi znaki, ki so običajnejši od spornega znaka in s katerimi se označujejo enake lastnosti proizvodov ali storitev, ki so navedeni v zahtevi za registracijo (zgoraj navedena sodba Koninklijke KPN Nederland, točka 57).
- 40 Iz vsega navedenega je razvidno, da se za uporabo člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 ne zahteva, da je sporni znak običajno sredstvo označevanja. Točke 37 zgoraj navedene sodbe Procter & Gamble proti UUNT, na katero se sklicuje pritožnica in v kateri je uporabljen izraz „identičnost z običajnimi sredstvi označevanja zadevnih proizvodov ali storitev oziroma njihovih lastnosti“, ni mogoče razumeti tako, da opredeljuje pogoj za zavrnitev registracije znaka kot znamke Skupnosti.

- 41 Drugič, preučiti je treba trditev pritožnice, da so primeri, na katere se Splošno sodišče sklicuje v točkah 26 in 27 izpodbijane sodbe, hipotetični in neupoštevni glede na pogoje, ki veljajo za uporabo člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.
- 42 Pritožnica se sklicuje zlasti na ugotovitve Splošnega sodišča v točkah 26 in 27 izpodbijane sodbe, da se znak „1000“ zaznava kot opis števila strani ali količine informacij in pogostosti publikacije, v brošurah in revijah pa se zaznava kot opis rubrik in zbirk, katerih vsebina je nakazana z okroglimi števili.
- 43 V zvezi s tem navaja, da tudi če bi bile te dejanske ugotovitve pravilne, presoja Splošnega sodišča, da so taka dejstva upoštevana za sklep, da je znak opisen v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, priča o napačni razlagi te določbe.
- 44 Čeprav je res, da se pritožnica s to trditvijo ne sklicuje na izkrivljanje dokazov, pa kljub temu Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo, saj naj bi bila obrazložitev v izpodbijani sodbi nedosledna in naj bi temeljila na nepravilnem razumevanju uporabljene določbe. Zato lahko Sodišče to trditev v nasprotju z mnenjem UUNT preizkusi v okviru te pritožbe.
- 45 Glede vprašanja, ali izpodbijana sodba vsebuje tako nedoslednost ali nepravilno razumevanje, ker ugotovitve iz točk 26 in 27 niso upoštevene za uporabo člena 7(1)(c)

Uredbe št. 40/94, je treba natančneje določiti področje uporabe te določbe, zlasti glede na področje uporabe člena 7(1)(b) te uredbe.

- ⁴⁶ Kot je bilo nakazano v točki 33 te sodbe, so opisni znaki, na katere se nanaša člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, brez slehernega razlikovalnega učinka tudi v smislu člena 7(1)(b) te uredbe. Znak pa je lahko brez slehernega razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) tudi iz drugih razlogov, kot je morebitna opisnost (glej glede enakega dela člena 3 Prve direktive 89/104 zgoraj navedeni sodbi Koninklijke KPN Nederland, točka 86, in Campina Melkunie, točka 19).
- ⁴⁷ Obstaja torej neko prekrivanje področij uporabe člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 in člena 7(1)(c) (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Koninklijke KPN Nederland, točka 67), pri čemer se prva določba razlikuje od druge, ker prva vključuje vse okoliščine, v katerih znak ni tak, da bi razlikoval proizvode ali storitve enega podjetja od proizvodov ali storitev drugih podjetij.
- ⁴⁸ V teh okoliščinah je zaradi pravilne uporabe člena 7(1) Uredbe št. 40/94 treba skrbeti, da je uporaba razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(c) še naprej ustrezno omejena na primere, na katere se pravzaprav nanaša ta razlog za zavrnitev.
- ⁴⁹ To so primeri, v katerih je mogoče z znakom, za katerega se zahteva, da se registrira kot znamka, označiti „lastnost“ proizvodov ali storitev, za katere je vložena prijava. Zakonodajalec je namreč s tem, da je v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 uporabil izraze „vrsta, kakovost, količina, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje

blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve“, navedel, da je treba vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor in čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve šteti za lastnosti proizvodov ali storitev, in natančneje pojasnil, da ta seznam ni izčrpen, saj je mogoče upoštevati še druge lastnosti proizvodov ali storitev.

50 To, da je zakonodajalec izbral izraz „lastnost“, poudarja dejstvo, da se ta določba nanaša le na tiste znake, s katerimi je označeno lastništvo proizvodov ali storitev, za katere je zahtevana registracija, ki ga zainteresirani krog zlahka ugotovi. Tako je Sodišče že poudarilo, da je mogoče registracijo znaka zavrniti na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 le, če je mogoče razumno predvideti, da ga bo zainteresirani krog dejansko prepoznal kot opis ene od navedenih lastnosti (glej po analogiji glede enakega dela člena 3 Prve direktive 89/104 zgoraj navedeni sodbi Windsurfing Chiemsee, točka 31, in Koninklijke KPN Nederland, točka 56).

51 Ta pojasnila so posebej upoštevna pri znakih, ki so sestavljeni izključno iz števil.

52 Ker so taki znaki po navadi enaki številom, je mogoče z njimi zlasti v trgovini označevati količino. Da pa bi bilo mogoče na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zavrniti registracijo znaka, ki je sestavljen izključno iz števil, z obrazložitvijo, da označuje količino, se mora razumno predvideti, da je z vidika zainteresiranega kroga količina, nakazana s temi številkami, značilna za proizvode ali storitve, za katere se zahteva registracija.

- 53 Kot je razvidno iz točke 26 in naslednjih izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče oprlo svojo odločitev na to, da bi lahko znak „1000“ nakazoval število strani proizvodov, na katere se nanaša zahteva za registracijo, in na to, da so v teh proizvodih pogosto objavljene rubrike, zbirke podatkov in igre, katerih vsebina je prednostno označena z izrazom, poleg katerega so okrogla števila.
- 54 Ugotoviti je treba – pri čemer pa ni nujno preveriti, ali je mogoče na podlagi vsake od teh okoliščin sklepati, da je število 1000 značilno za proizvode, na katere se nanaša zahteva za registracijo – da je presoja Splošnega sodišča vsaj v skladu z zgoraj navedenimi pojasnili glede področja uporabe člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.
- 55 Kot je razvidno iz točk 26 in 27 izpodbijane sodbe in izvlečkov sporne odločbe, na katere se v teh točkah sklicuje, sta četrti odbor za pritožbe UUNT in Splošno sodišče ugotovila, da je družba Technopol zahtevala registracijo znaka „1000“ med drugim za „revije, vključno z revijami s križankami“. Ugotovila sta tudi, da na trgu obstajajo številni proizvodi te vrste in da ti proizvodi običajno vsebujejo okrogla števila glede informacij. Glede na presojo navedenega odbora za pritožbe v točki 19 sporne odločbe – in na to presojo se Splošno sodišče v bistvu sklicuje v točkah 26 in 27 izpodbijane sodbe – se bo znak „1000“, ki je na tovrstni publikaciji, zaznal tako, kot da ta vsebuje 1000 križank.
- 56 Uporaba člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 za taka dejstva ne priča o napačni razlagi te določbe. Če se namreč zahteva za registracijo nanaša zlasti na kategorijo proizvodov, katerih vsebina je brez težav in tipično označena s količino njihovih enot, je razumno predvideti, da bo zainteresirani krog znak, ki je sestavljen iz števil, kakršen

je obravnavani, dejansko prepoznal kot opis navedene količine in torej lastnosti teh proizvodov.

- 57 Zato je lahko Splošno sodišče brez napačne uporabe prava ugotovilo, da je bilo treba na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zavrniti registracijo znaka „1000“ za proizvode, na katere se nanaša zahteva za registracijo, ki jo je vložila družba Technopol.
- 58 Ker je treba trditev, ki se nanaša na nedoslednost oziroma napačno razumevanje člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, zavrniti, je treba preizkusiti, tretjič, trditev pritožnice, ki se nanaša na neupoštevanje odnosa, ki naj bi obstajal med to določbo in členom 12(b) te uredbe, ter četrtič in nazadnje, trditev, da Splošno sodišče pri presoji, ki jo je opravilo, ni ustrezno upoštevalo splošnega interesa, ki stoji za navedenim členom 7(1)(c).
- 59 Sodišče je glede člena 12(b) Uredbe št. 40/94 že navedlo, da pravilo iz te določbe ne vpliva odločilno na razlago pravila iz člena 7(1)(c) te uredbe (glej glede enakega dela člena 6 Prve direktive 89/104 zgoraj navedeno sodbo Windsurfing Chiemsee, točka 28).
- 60 Kot je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 32 izpodbijane sodbe, se namreč člen 12 Uredbe št. 40/94 nanaša na omejitev pravic iz znamke Skupnosti, člen 7 te uredbe pa na razloge za zavrnitev registracije znaka kot znamke.

- 61 V nasprotju s tem, kar naj bi predlagala pritožnica, okoliščina, da se z navedenim členom 12(b) zagotavlja, da lahko vsi gospodarski subjekti svobodno uporabljajo označbe, ki se nanašajo na lastnosti proizvodov in storitev, nikakor ne omejuje področja uporabe tega člena 7(1)(c). Ravno nasprotno, z navedeno okoliščino se dokazuje interes, da se absolutni razlog za zavrnitev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 dejansko uporabi za vsak znak, s katerim je mogoče označiti lastnosti proizvodov ali storitev, za katere se zahteva njegova registracija kot znamke (glej v tem smislu glede člena 6 Prve direktive 89/104 sodbo z dne 6. maja 2003 v zadevi Libertel, C-104/01, Recueil, str. I-3793, točki 58 in 59, in glede člena 12 Uredbe št. 40/94 sodbo z dne 21. oktobra 2004 v zadevi UUNT proti Erpo Möbelwerk, C-64/02 P, ZOdl., str. I-10031, točka 45).
- 62 Ker pravilo iz člena 12(b) Uredbe št. 40/94 tako ni del uporabe člena 7(1)(c) iste uredbe, trditev o obstoju medsebojnega vplivanja med tema določbama ni utemeljena.
- 63 Prav tako je treba zavrniti trditev, da Splošno sodišče pri presoji, ki jo je opravilo, ni ustrezno upoštevalo splošnega interesa, ki stoji za členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.
- 64 Čeprav drži, da mora Splošno sodišče pri preizkusu odločb UUNT, ki so bile sprejete na podlagi navedenega člena 7(1)(c), upoštevati splošni interes, pa ni mogoče od Splošnega sodišča zahtevati, da v vsaki sodbi, ki se nanaša na tako odločbo, ta splošni interes navede in ga izrecno analizira.
- 65 Poleg tega glede točke 33 izpodbijane sodbe, v kateri naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo navedenega splošnega interesa, zadostuje ugotovitev, da je Splošno sodišče v tej točki v bistvu in pravilno ponovilo pravilo, zapisano v točki 39 te sodbe,

da razpoložljivost drugih znakov ni upoštevna za presojo, ali je zadevni znak opisen v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 in ali tako spada med absolutne razloge za zavrnitev iz te določbe.

- 66 Ker nobena od trditev, ki jih je pritožnica predložila v okviru prvega pritožbenega razloga, ni utemeljena, je treba ta pritožbeni razlog zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog: UUNT ni sledil svoji predhodni praksi

Trditve strank

- 67 Pritožnica opozarja, da je pred UUNT in nato pred Splošnim sodiščem navedla številne primere znakov, ki jih je UUNT registriral kot znamke in ki jih na podlagi načel, navedenih v sporni odločbi, ne bi bilo mogoče registrirati. To trditev, da UUNT ni sledil svoji predhodni praksi, naj bi Splošno sodišče v točki 33 izpodbijane sodbe pravno napačno zavrnilo.
- 68 Pritožnica sicer priznava, da je Sodišče v skladu z ustaljeno sodno prakso razsodilo, da je treba prijavo znamke Skupnosti presojati le na podlagi veljavne zakonodaje in ne glede na predhodno prakso odločanja, vendar ga kljub temu poziva, naj ponovno preuči to sodno prakso z vidika načela pravne države, po katerem mora vsak organ

enako uporabljati pravo v vseh primerih. Potreba po zagotavljanju doslednosti in enakega obravnavanja naj bi bila zlasti očitna za organ, kakršen je UUNT, ki obravnava veliko spisov.

- 69 Pritožnica iz tega sklepa, da se je mogoče veljavno sklicevati na predhodno prakso odločanja in da mora UUNT to prakso upoštevati pri odločanju, ali bi morala biti sprejeta odločitve v enakih ali podobnih zadevah enaka.
- 70 V obravnavani zadevi naj ne bi bilo upoštevano niti dejstvo, da UUNT v skladu z ustaljeno prakso meni, da znaki, ki jih sestavljajo izrazi, s katerimi je opisana vsebina publikacij, niso opisni v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, niti dejstvo, da UUNT sprejema znake, ki jih sestavljajo številke. Splošno sodišče je tako s tem, da ni štelo, da mora UUNT v okviru uporabe navedenega člena 7(1)(c) oziroma uradne dolžnosti, ki jo ima na podlagi člena 74 Uredbe št. 40/94, upoštevati svojo predhodno prakso, napačno uporabilo pravo.
- 71 UUNT navaja, da je predhodna praksa odločanja sicer navedena v navodilih za preizkus, vendar ni, kot je navedlo Sodišče, pravno zavezujoča.
- 72 Ta spor naj bi prikazal utemeljenost nezavezujoče narave predhodnih odločb. Predhodne odločbe, na katere se družba Technopol sklicuje pred UUNT in Splošnim sodiščem, naj bi se namreč bistveno razlikovale od obravnavanega primera, saj se nanašajo na popolnoma drugačne znake in proizvode.

Presoja Sodišča

- 73 Kot je pravilno poudarila pritožnica, mora UUNT izvajati svoje pristojnosti v skladu s splošnimi načeli prava Unije, kot sta načelo enakega obravnavanja in načelo dobrega upravljanja.
- 74 Glede na ti načeli mora UUNT v okviru preizkusa zahteve za registracijo znamke Skupnosti upoštevati odločbe, ki so že bile sprejete o podobnih zahtevah, in posvetiti posebno pozornost vprašanju, ali je treba odločiti v enakem smislu (glej po analogiji glede člena 3(1)(b) in (c) Prve direktive 89/104 sklep z dne 12. februarja 2009 v združenih zadevah Bild digital in ZVS, C-39/08 in C-43/08, točka 17).
- 75 Poleg tega morata biti načeli enakega obravnavanja in dobrega upravljanja usklajeni s spoštovanjem zakonitosti.
- 76 Oseba, ki zahteva registracijo znaka kot znamke, se zato ne more v svojo korist sklicevati na morebitno nezakonitost, ki je bila storjena v korist druge osebe, da bi dosegla enako odločbo (glej v tem smislu zgoraj navedeni sklep Bild digital in ZVS, točka 18).
- 77 Poleg tega mora biti preizkus vsake zahteve za registracijo iz razlogov pravne varnosti in seveda tudi dobrega upravljanja strog in celosten, zato da ne bilo neupravičene registracije znamk (zgoraj navedeni sodbi UUNT proti Erpo Möbelwerk, točka 45, in UUNT proti BORCO-Marken-Import Matthiesen, točka 45). Ta preizkus je treba opraviti v vsakem posameznem primeru. Registracija znaka kot znamke je namreč odvisna od posebnih meril, ki se uporabljajo za dejansko stanje obravnavanega primera in ki so namenjena preverjanju, ali sporni znak ne spada med razloge za zavrnitev

(glej v tem smislu glede člena 3 Prve direktive 89/104 sodbo z dne 12. februarja 2004 v zadevi Henkel, C-218/01, Recueil, str. I-1725, točka 62).

78 V obravnavani zadevi se je izkazalo – v nasprotju s tem, kar bi se lahko zgodilo pri nekaterih predhodnih zahtevah, da se kot znamke registrirajo znaki, ki jih sestavljajo številke – da sta ta zahteva za registracijo ob upoštevanju proizvodov, za katere se je zahtevala registracija, in zaznava zainteresiranega kroga trčila ob enega od razlogov za zavrnitev iz člena 7(1) Uredbe št. 40/94.

79 V teh okoliščinah je Splošno sodišče v točki 33 izpodbijane sodbe pravilno štelo, da se glede na svoj sklep iz prejšnjih točk iste sodbe – da registracija znaka „1000“ kot znamke za proizvode, navedene v zahtevi za registracijo, ki jo je vložila družba Technopol, ni v skladu z Uredbo št. 40/94 – družba Technopol ne more veljavno sklicevati na predhodne odločbe UUNT, da bi izpodbila ta sklep.

80 Iz navedenega je razvidno, da drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

81 Ker sta oba pritožbena razloga, ki ju navaja pritožnica, neutemeljena, je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

⁸² V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 Poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je UUNT predlagal, naj se družbi Technopol naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi